

بررسی فراوانی نایسیریا گنوره در زنان نابارور و بارور تهرانی

بتول رسیدی (M.D)^۱, **لیلی چمنی تبریز (M.D)^۲**, **فديه حق الله (M.Sc)^۳**, **محمد جدی تهرانی (Ph.D)^۴**, **فاطمه رمضانزاده (M.D)^۵**, **Abbas رحیمی فروشانی (Ph.D)^۶**, **مامک شریعت (M.D)^۷**, **محمد مهدی آخوندی (Ph.D)^۸**, **فائزه داشجو (B.Sc)^۹**

۱- مرکز تحقیقات بهداشت باروری و لیعصر، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی-درمانی تهران، تهران، ایران
 ۲- پژوهشکده بیوتکنولوژی تولید مثل، پژوهشگاه فن آوری های نوین علوم پزشکی جهاد دانشگاهی- ابن سینا، تهران، ایران
 ۳- پژوهشکده آقی بادی منوکلونال، پژوهشگاه فن آوری های نوین علوم پزشکی جهاد دانشگاهی- ابن سینا، تهران، ایران
 ۴- گروه اپیدمیولوژی و آمار زیستی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی-درمانی تهران، تهران، ایران
 ۵- مرکز تحقیقات مادر-کودک-جنین، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی-درمانی تهران، تهران، ایران

چکیده

زمینه و هدف: عفونت نایسیریا گنوره یکی از شایع‌ترین عفونت‌های باکتریایی در کشورهای در حال توسعه می‌باشد و اطلاعات محدودی در مورد فراوانی عفونت گنوره در زنان بارور و نابارور ایران، بالاخص وجود دارد؛ لذا مطالعه‌ای با هدف تعیین فراوانی عفونت گنوره در زنان نابارور و بارور تهرانی انجام شد.

روش بررسی: در این مطالعه مقطعی، ۲۰۹ زن نابارور به عنوان گروه مورد و ۱۷۰ زن باردار در سه ماهه سوم بارداری به عنوان گروه کنترل انتخاب شدند که توسط پرسشگران آموزش دیده، فرم جمع‌آوری اطلاعات طی مصاحبه با این افراد کامل و بخش اول نمونه ادرار (15ml) ایشان برای تشخیص وجود باکتری نایسیریا گنوره به روش PCR جمع‌آوری شد. اطلاعات پرسشنامه همراه با نتایج حاصل از آزمون در دو گروه به روش PCR مورد تحلیل آماری قرار گرفت.

نتایج: در ارزیابی نتایج مولکولی تشخیص باکتری در هر دو گروه، موردی از عفونت به گنوره مشاهده نشد و به دلیل عدم وجود موارد مثبت در دو گروه مورد مطالعه، آزمون‌های تكمیلی و تحلیلی روابط مقدور نبود.

نتیجه‌گیری: براساس نتایج این تحقیق، عدم یافتن هیچ مورد مثبتی از عفونت گنوره در جمعیت زنان بارور و نابارور، ممکن است بیانگر موفقیت احتمالی برنامه‌های پیشگیری و درمانی در ایران از نظر این عفونت باشد.

کلید واژگان: بارداری، تهران، شیوع، عفونت ادراری، عفونت گنوكوکی، ناباروری، نایسیریا گنوره.

مسئول مکاتبه: دکتر بتول رسیدی، مرکز تحقیقات بهداشت باروری و لیعصر، بیمارستان و لیعصر (عج)، مجتمع بیمارستانی امام خمینی (ره)، بلوار کشاورز، کد پستی: ۱۴۱۹۴، تهران، ایران.

پست الکترونیک: bhrashidi@sina.tums.ac.ir

دریافت: ۸۷/۷/۲۷ پذیرش: ۱۰/۲۵

حاضر با هدف بررسی اولیه میزان شیوع این عفونت در جمعیت زنان نابارور و بارور ایرانی طراحی گردید.

روش بررسی

در این مطالعه، ۲۰۹ نفر زن نابارور که پس از یک سال عدم پیشگیری از بارداری، موفق به بارداری نشده بودند و دارای علل مختلف ناباروری زنانه بودند و ۱۷۰ زن باردار با سنین ۱۸-۴۰ سال، طی سال ۱۳۸۶ مورد بررسی قرار گرفتند. موارد ناباروری با عامل مردانه از معیارهای خروج از مطالعه بود. از هر دو گروه پس از اخذ رضایت کتبی و پس از تکمیل پرسشنامه، ۱۵ml از بخش ابتدای نمونه ادرار صبحگاهی جمع آوری و با دور ۵۰۰۰ rpm در دمای ۴°C به مدت ۲۰ دقیقه سانتریفیوز گردید. سپس مایع رویی دور ریخته و رسوب آن در دمای ۷۰°C نگهداری شد. رسوب نمونه های ادرار، تحت شرایط استاندارد (همراه با کیسه یخ^۱) به پژوهشگاه فن آوری های نوین علوم پزشکی DNA جهاد دانشگاهی- ابن سینا انتقال یافت و استخراج Sambrook و Russell (۸) انجام پذیرفت و برای انجام الکتروفورز روی Roche، (DNA marker VIII) PCR از مارکر (Germany) استفاده شد.

به همراه هر سری تست PCR یک نمونه کنترل مثبت و کنترل منفی نیز گنجانده شد تا صحت اجرای PCR و نبود آلودگی محرز گردد. نتایج PCR به صورت میانگین، انحراف معیار و درصد گزارش گردید.

نتایج

میانگین سن در گروه زنان باردار، 26.7 ± 5.4 سال و در گروه زنان نابارور، 29.84 ± 6.21 سال بود. علل

زمینه و هدف

سوژاک یکی از شایع ترین بیماری های منتقله جنسی است که در اثر دیپلوکوکوس گرم منفی بنام نایسیریا گنوره^۱ ایجاد می شود (۱). سالیانه در آمریکا ۴۰۰۰۰۰ مورد به افراد مبتلا افزوده می شود که تقریباً ۱ نفر از هر ۶۸۷ آمریکایی را شامل می شود (۲). در زنان تقریباً ۵۰٪ عفونت گنوره بدون علامت می باشد که در موارد علامت دار معمولاً ترشحات واژینال، تکرر ادرار، دیزوری و در صورت گسترش ارگانیسم به لوله های فالوپ و شکم، دردهای شکمی ایجاد می شود (۱).

عوارض بیماری در صورت عدم درمان به موقع شامل سالپنثیت، آرتربیت، فارنژیت، کنزنکتویت گنوكوکی، ناباروری، مقاربت دردناک، بارداری ناجا (EP)^۲ و همچنین درگیری مغز یا دریچه های قلب است (۱). زایمان زودرس، پارگی کیسه آمنیوتیک و انتقال به جنین در حین زایمان و سوژاک چشمی نوزاد، از عوارض حین بارداری این دیپلوکوک است (۳). یکی از روش های شناسایی گنوكوک، انجام PCR^۳ روی نمونه ادرار می باشد که بر طبق مطالعه Kanayama و همکاران، حساسیت و ویژگی آن نزدیک به ۱۰۰٪ گزارش شده است (۴).

در حال حاضر با انجام غربالگری، شیوع عفونت گنوكوکی در کشورهای توسعه یافته رو به کاهش است (۵،۶)؛ اما شیوع گنوكوک در نواحی مدیترانه ای و با وضعیت اقتصادی و تحصیلی پایین، بالاتر گزارش شده است (۷). لذا با توجه به ایجاد عواض پرهزینه ناشی از این بیماری در زنان و عدم وجود آمار مشخص فراوانی ابتلا در خانمهای بارور و نابارور ایرانی و با توجه به توصیه های مرکز کنترل بیماریها (CDC)^۴ مبنی بر غربالگری زنان و مردان در سنین باروری، مطالعه

5- Ice pack

1- Neisseria gonorrhoea
2- Ectopic pregnancy
3- Polymerase chain reaction
4- Centers for Disease Control

اروپای غربی، ۱۵-۳۰٪ و در استرالیا، ۱۵-۵٪ بوده است و زنان آفریقایی از بقیه ملل، بیشتر دچار این عفونت شده‌اند (۱۰).

اطلاعات محدودی در مورد عفونت گنوكوک در ایران به دلیل شیوع کم این بیماری وجود دارد. میزان عفونت در زنان شیرازی مبتلا به سرویسیت، ۱۹٪ (۱۱)؛ در کرمان بروز عفونت در میان زنان علامت‌دار و بدون علامت، ۴٪ (۱۲)؛ در زنان زندانی تهران و زنان تهرانی، ۶٪ (۱۳، ۱۴) و در مطالعه بختیاری بر روی زنان بابلی غیر باردار، ۲٪ گزارش شد (۱۵). در مطالعات دیگر در ایران نیز هیچ موردی از عفونت گزارش نشده است (۱۶-۱۸).

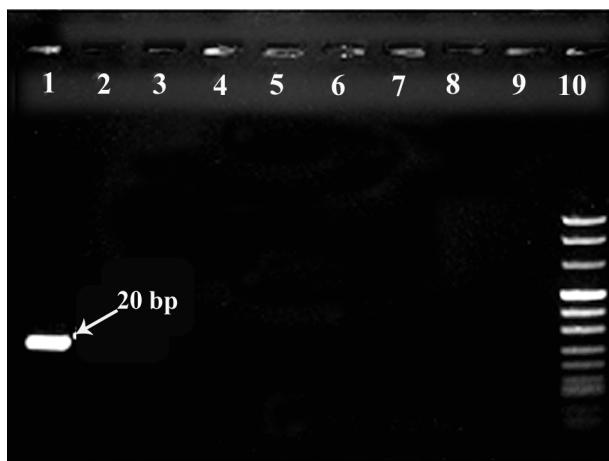
علی‌رغم افزایش مقاومت آنتی‌بیوتیکی، عدم تأثیر درمان و ایجاد عوارض حاد گنوره (۱۹)؛ همچنین با توجه به گزارش WHO مبنی بر شیوع گنوكوک در نواحی مدیترانه‌ای (۷) و حساسیت بالای روش آزمایشگاهی مورد استفاده در این پژوهش، عدم مشاهده ابتلا به این عفونت در مطالعه حاضر، می‌تواند دلیلی بر موقوفیت احتمالی برنامه‌های پیشگیری و درمانی عفونت گنوره در ایران باشد.

نتیجه‌گیری

عدم یافتن مورد مثبت از عفونت گنوره در جمعیت زنان بارور و نابارور ممکن است بیانگر موفقیت احتمالی برنامه‌های پیشگیری و درمانی در ایران از نظر این عفونت باشد؛ اما نباید از نظر دور داشت که ممکن است تعداد افراد مورد بررسی نیز برای استنتاج نهایی کافی نباشد.

تشکر و قدردانی

این مقاله حاصل تحقیق مشترک پژوهشگاه فناوری‌های نوین علوم پزشکی جهاد دانشگاهی- ابن‌سینا و معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی-درمانی تهران بود.



شکل ۱- الکتروفورز آگارز مربوط به محصولات PCR نایسیریا گنوره، ۱: کنترل مثبت ۲: کنترل منفی ۳-۹: نمونه بیماران ۱۰: مارکر وزن مولکولی

ناباروری در زنان نابارور، شامل علل تخدانی (۴٪)، لوله‌ای (۸٪)، رحمی (۱۱٪) و سایر موارد (۵٪) بود. اکثر افراد در گروه نابارور (۹٪) سابقه استفاده از هیچ گونه وسیله پیشگیری از بارداری را نداشتند؛ در حالیکه ۵٪ از گروه باردارها سابقه استفاده از وسایل پیشگیری از بارداری را داشتند.

براساس نتایج روش PCR، در هیچ یک از دو گروه موردي از عفونت مشاهده نشد و به دلیل عدم وجود موارد مثبت عفونت گنوره با روش PCR در دو گروه مورد مطالعه، تحلیل بیشتر آماری امکان‌پذیر نبود.

بحث

گنوره دومین بیماری شایع مقاومتی در آمریکاست (۱). در مطالعه‌ای شیوع کلی گنوكوک در پرو، ۱۲٪ و در بوستون، ۳٪ گزارش شد (۵). مطالعه Cravioto Mde و همکاران روی ۵۸۵ زن نابارور و ۳۶۰ مرد نابارور مکزیکی، شیوع گنوره را با روش الیزا در زنان، ۷٪ (۱۲٪) با IgG و ۳٪ با IgA گزارش نمود (۶).

در مطالعه Panarettto و همکاران در بین سال‌های ۲۰۰۰-۲۰۰۳ در زنان باردار استرالیایی، شیوع گنوره ۶٪ گزارش شده است (۹)؛ در حالیکه در نیوکاسل انگلستان، موردي از این نوع عفونت گزارش نشده است. به طور کلی بروز گنوره در مراجعین به کلینیک در

(ره) و پژوهشگاه فن‌آوری‌های نوین علوم پزشکی جهاددانشگاهی- ابن‌سینا و همچنین آقای نقی‌زاده جهت همکاری در تجزیه و تحلیل اطلاعات تشکر می‌شود.

بدینوسیله از کلیه همکاران درمانگاه ناباروری و پرهناたال بیمارستان امام خمینی (ره) و کارشناسان آزمایشگاه و مرکز طبی کودکان بیمارستان امام خمینی

References

- 1- Centers for Disease Control and Prevention (CDC), Workowski KA, Berman SM. Sexually transmitted diseases treatment guidelines, 2006. MMWR Recomm Rep. 2006; 55(RR-11): 1-94.
- 2- CDC. Sexually transmitted disease surveillance, 2005. Atlanta, GA: US Department of Health and Human Ser, Centers for Disease Control and Prevention; 2006.
- 3- Penna GO, Hajjar LA, Braz TM. [Gonorrhea]. Rev Soc Bras Med Trop. 2000; 33(5): 451-64. Portuguese.
- 4- Kanayama A, Fujihara E, Saika T, Kobayashi I, Onoye Y. [Detection of Chlamydia trachomatis and Neisseria gonorrhoeae in urine samples of males and females by the strand displacement amplification (SDA) method]. Kansenshogaku Zasshi. 2008; 82(3): 182-6. Japanese.
- 5- García PJ, Chavez S, Feringa B, Chiappe M, Li W, Jansen KU, et al. Reproductive tract infections in rural women from the highlands, jungle, and coastal regions of Peru. Bull World Health Organ. 2004; 82(7): 483-92.
- 6- Cravioto Mdel C, Matamoros O, Villalobos-Zapata Y, Peña O, García-Lara E, Martínez M, et al. [Prevalence of anti-Chlamydia trachomatis and anti-Neisseria gonorrhoeae antibodies in Mexican populations]. Salud Publica Mex. 2003; 45 Supp 5: S681-9. Spanish.
- 7- Knox J, Tabrizi SN, Miller P, Petoumenos K, Law M, Chen S, et al. Evaluation of self-collected samples in contrast to practitioner-collected samples for detection of Chlamydia trachomatis, Neisseria gonorrhoeae, and Trichomonas vaginalis by polymerase chain reaction among women living in remote areas. Sex Transm Dis. 2002; 29(11): 647-54.
- 8- Sambrook J, Russell DW, editors. Molecular Cloning: A Laboratory Manual. 3rd ed. vol. 6, Preparation and analysis of eukaryotic genomic DNA. Cold Spring Harbor Laboratory Press; 2001; 6.28 p.
- 9- Panaretto KS, Lee HM, Mitchell MR, Larkins SL, Manessis V, Buettner PG, et al. Prevalence of sexually transmitted infections in pregnant urban Aboriginal and Torres Strait Islander women in northern Australia. Aust N Z J Obstet Gynaecol. 2006; 46(3): 217-24.
- 10- Nzila N, Laga M, Thiam MA, Mayimona K, Edidi B, Van Dyck E, et al. HIV and other sexually transmitted diseases among female prostitutes in Kinshasa. AIDS. 1991; 5(6): 715-21.
- 11- Ghasemian- Safaii H. [Assessment of cervical infection in the labor of Akbarabadi hospital] [master's thesis]. [Tehran]: School of Midwifery, Tehran University of Medical Science; 1989. 92 p. Persian.
- 12- Islaminejad Z, Safarian SH. [A preliminary study of the prevalence of gonococcal genital infection in 500 non pregnant women referring to a private and a public clinic in Kerman, Iran]. J Kerman Univ Med Sci. 1995; 2(3): 135-9. Persian.
- 13- Izadi Mood N, Rashed Marandi F, Niroomanesh Sh. An investigation of prevalence of genital tracts gonococcal infection in women who were referred to Mirza Kouchak Khan hospital in their fertility ages. Iran J Infect Dis Trop Med. 2003; 23(8): 51-3.
- 14- Fakheri T, Hatami H, Zangeneh M. The epidemiology study of endocervical gonococcal infection in the prisoner ladies in Kermanshah. Iran J Infect Dis Trop Med. 1996; 21(8): 15-7.
- 15- Bakhtiari A, Froozigahi AR. The prevalence of gonococcal infection in non pregnant women. Iran J Public Health. 2007; 36(2): 64-7.
- 16- Badami N. [Assessment of chlamydia ratio in the patients with cervicitis and urtritis in Tehran and Bandarabas] [master's thesis]. [Tehran]: School of Midwifery, Tehran University of Medical Sciences; 1992. 115 p. Persian.
- 17- Bazargani A. [Assessment of cervical chlamydia infection in Shiraz] [master's thesis]. [Shiraz]: School of Midwifery, Shiraz University of Medical Sciences; 1992. 216 p. Persian.
- 18- Naeimi N. [Assessment of normal vaginal bacterial flora and correlation it with microbiology tests in vaginitis] [master's thesis]. [Tehran]: School of Midwifery, Tehran University of Medical Sciences; 1995. 104 p. Persian.
- 19- Tapsall JW. Antibiotic resistance in Neisseria gonorrhoeae. Clin Infect Dis. 2005; 41 Suppl 4: S263-8. Review.